

Fülek – Szvorák Zsuzsa meghívása

- *Sakura* – NNÁ/KIMI 11.b Fehér Brontosaurus – rendező: Eck Attila
- *Tizenhét* – ságoM – rendező: Mezey Gábor

✱

RDT 2022

Dél-dunántúli Regionális Diákszínjátszó Találkozó

Farkas Atilla

Pécs, 2022. április 1-2.

Sziniminisz: *Elefántbaby* – rendező: Szabó Márk József, Szabó, Zsolt

A fesztivál rögtön bevitt minket az emberi létezés sűrűjébe. Brecht-darab, igazi brechti színház, fiatalok prezentálásában. És gyönyörűen működik a dolog. Nézőként meg vagyok szólítva, kényelmetlen helyzetbe vagyok hozva, örvendek és elszomorodom, miközben a történet szépen bontakozik. Az ígéretes lendület viszont az előadás előrehaladtával egyre jobban elfogy, és a játékidő hetven percének végére már csak a fiatalemberek teste és Brecht mondatai maradnak a színpadon. A csapat gyönyörű munkát végzett, talán a fa lehetett nagy, amibe a fejszékünket vágták, vagy az idő kevés, amíg a fa el nem fejszélődik.

11.C Müszi: *Mert a Béres azt mondta* – rendező: Herczeg Adrienn

Miért a cím? – kérjük a csapatot és mondják is, hogy mert miért ne. Gondolták, majd kimagyarázzák, ha nagyon muszáj. Szép, letisztult, világos és erős színházat láthattunk harminc percben tettvágytól sugárzó kamasz szemekkel, ami igen jóleső élmény volt. Ami számomra nem annyira esett jól, az a gondolat, a folyamat, az elmerülés, a tanulás. Ügyes csapat, ügyes rendező, ügyes előadás. Ennél sokkal több minden történhetett volna abban a harminc percben a nézőkkel, illetve ebben a tanévben a fiatalokkal. Mindenesetre a képzést dicséri, hogy az étüdsorból több mozzanat is valódi drámai hatást volt képes elérni, ami szép teljesítmény.

Kodály 9: *Bűnösségesség* – rendező: Gál Éva

Vegytiszta diákszínjátszás, fékevesztett tombolás és tartalmi fegyelem. Mert hát végső soron kit nevezünk bűnösnek? Persze felnőttkorunkra már megbarátkozunk a bűn relatív természetével, de az előadás szereplői épp azt az életkori „sajátosságot” mutatták meg, amikor elkezd felderengeni előttünk, hogy számos szabály bizony csak betokosodott szokásjogon és poros tekintélyelvűségen alapul. És ez nincsen jól. Az előadás rövid, velős, szégyentelenül vicces és mélyen emberi. Huszonvalahány kisgimnazista mozgott együtt olyan módon a színpadon, amit ma már igazán ritkán látni.

SZM H2OPOK: *Mit, hol?* – rendező: Kutnyánszkyné Bacskai Eszter

A nagyszínpadon a nézőtérrel élénk Beckett abszurd világa, gimnazisták interpretációjában. A csapat friss, a közös ritmus még nem alakult ki, de az ötletek már szépen záporoznak. Érződik a csoportból a tenni akarás, önmagam feltárásának és megmutatásának vágya, a humor

iránti éhsége. Mégis, ez az abszurd mintha az ellenkező hatást érte volna el a csapatnál. Nem tudtak elég felszabadultak lenni, a fordulatok nem voltak eléggé merészek, az előadás összességében nem lett eléggé pofátlan.

Duhajkodály: *Nőkről, nőknek, nőktől* – rendező: Gál Éva

A Gál Éva-művek sorrendben második darabja (a találkozón összesen négy előadása volt Évának) idősebb, de létszámában nem kevesebb játszót sorakoztatott fel. Színjátszó csoportok klasszikus jelensége, hogy a fiúk száma elenyésző (egy a húshoz), így a témakijelölés gyakran a nőiség kérdése felé indul. A témára improvizált etűdsor ebben az előadásban már történeté állt össze, de megtartotta az etűdök frissességét és arcátlan humorát. Már keresi a színházi drámai pillanatokat, de úgy istenigazából nem találja meg. A *Liliom* és a *Sirály* szolgáltat vendégszöveget a darabhoz, amit szépen be is illesztenek. Pedagógiaileg példás munka, ahogy az idősebbekkel dolgozik a rendező: a színházban jobban elmerülnek, a színészi alakítás komplexebb formáit keresik.

Nevkogetto: *Újembergyűlölő* – rendező: Szabó Zsolt

Bensőséges térbe érkezünk, próbaterem. A várakozás betelíti a szobát. Megérkezik a banda első tagja, várunk. Lassan, nagyon lassan összejön a társaság és kezdetét vehetné a próba. De sajnos nem történik meg, amire mindannyian készültünk. Később kiderül, hogy a csoport saját történetét dolgozta fel a szobaszínházi produkcióban. Végignézhattuk, ahogy összekovácsol egy csapatot a csapattársak hiánya. A kitartás győzelme, az együttlét megtartó ereje, ez sugárzik a produkcióból. A bepróbálatlanság érződik, de a gondolat és a tapasztalat, ami minden játszót áthat, átütő erővel érkezik meg a befogadókhoz – hozzánk. Igazi emberi találkozás ez nézők és játsszók között, nem elhanyagolható terápiás hatással összeadódva.

Kodálytáncoselit: *Britny* – rendező: Gál Éva

A találkozó egyetlen tisztás táncos produkciója. Ismét sajátos elbeszélési technikával találkozhatunk. Britney Spears, a megtépzott popsztár életéből látunk képsorokat a kivetítőn, majd fiatal emberek mozdulatai mesélik el a gyereksztár széthullásának történetét. Egyszerre gyönyörű és szívbemarkoló, ahogyan minden perccel egyre közelebb kerülünk ennek a tőlünk oly távoli életnek a tragédiájához. Ahogy a táncosok valóban elfáradnak, és elgyötört tagjaikat kényszerítik az energikus, megnyerő, szexi és mosollyal teli jelenlétre, abban tapinthatóan megjelenik a celeblét abszurditása. Nem lehetsz lehangolt, nem lehet mosoly nélkül létezni. Te vetted fel ezt a szerepet, és most tartozol a rajongóidnak azzal, hogy sosem lépsz ki belőle. Igazán üdítő és felemelő volt a színházi hatás másfajta megközelítése. Az eszünkkel az első pillanattól megértettük, hogy mit akar elmondani az előadás, és a végére a zsigereinkben, a szívünkben is megmozdult ez az egyszerű gondolat, így érve el teljes, katartikus hatást.

Leőwey: *Egy ház, két család* – rendező: Kocsis Zsófia és Tölgyfa Gergely

Szűk térben, hangszerekkel megpakolt asztal körül ül egy marék, közlésvágytól nyugtalan tinédzser. A levegő szinte szikrázik a dráma ígéretétől. A történet elindul, gépi hangon beszél a hangfalakból valaki, a fiatalok játszani kezdenek, életre hívnak egy történetet, amiben felelsz vagy mersz játékot játszanak a közreműködők. Az előadás időtartama több egy óránál, és sajnos a készülletlenség most nagyon zavaróvá válik. Értem, hogy mi volt a cél, mi volt a gondolat és a szándék szépsége megragadó, de a játsszók elfáradása, bizonytalansága, a szerkesztés ad hoc jellege miatt nem valósul meg az előre felrajzolt célokból szinte semmi. Remélem, legközelebb néhány nappal több idő jut a színpadra állításra, mert a potenciál megdöbbenően nagy a csoportban. Kíváncsivá tettek.

12.C Müszi: *Gomoly* – rendező: Ákli Krisztián

Hol a hiba? Én vagyok a hülye, vagy a világ az? Miért vagyok képtelen boldognak lenni? Gyönyörűen univerzális kérdések ezek, melyeken kamasz korunktól fogva akár életünk végéig is lamentálhatunk, igazán megnyugtató választ semmiképpen sem találhatunk. Épp ezért kiváló kiindulópont egy előadás létrehozásához. A végzős művészetis fiatalok pedig olyan élettapasztalattal, színházi felvértezettséggel mesélik el ezt az egyébként rendkívül nehéz történetet, hogy az a legnagyobb társulatoknak is becsületére válna. Okos és tartalmas térhasználat, tűpontos ritmusérzéssel, a hatásvadásztól sem visszariadó, mégis minden pillanatban izléses zenehasználat, megközelítőleg hibátlan előadással indíthattuk a találkozó második napját.

Sziniminisz: *Schrödinger báránya* – rendező: Szabó Márk József

Nem tudhatom, hogy a macska él-e vagy halott a dobozban. Egészen addig a pillanatig, amíg ki nem nyitom a dobozt. Elképzelhető, hogy éppen az én tettem – az ti., hogy kinyitottam a dobozt – dönti el, hogy milyen állapotban találom a képzeletbeli macskát. Hihetetlenül összetett probléma. Vajon létezik-e objektív valóság? A befogadás mennyire formálja a valóságot? Mérés hűzással indít a produkció – összekapcsolja ezt a gondolat kíséreltet Antoine De Saint-Exupéry klasszikusával. Milyen típusú emberek vesznek körül bennünket? Mennyiben befolyásoljuk az ő viselkedésüket a jelenlétünkkel? Skandináv krimibe illő nyomozás indul a fiatalok saját *A kis herceg*-interpretációiból, amit becsülettel, erővel és örömmel mondanak el. Talán egy dramaturgiai olló még hiányzott ahhoz, hogy színházilag is olyan erő jelenjen meg, mint ami tartalmilag és pedagógiailag átszötte a produkció létrejöttét.

Berzebug: *Krindzs* – rendező: Hornok Máté

Bizonyára nem véletlen, hogy nincs igazán jó fordítása ennek a szónak, és így, eredeti alakjában kezdtük el használni. Van benne viszolygás, félelem, undor, ijedtség, távolságtartás, rossz értelemben vett furcsaság, miközben ezeknek az egyértelműen negatív érzelmeknek van valami barátságos felhangja is. Én legalábbis valahogy így értelmezem. És szerintem az előadás is így tette. Krindzs helyzeteket figyelhettünk meg, időnként krindzs embereket is láthattunk. Egyfajta látkép volt ez arról, milyen betegségeket diagnosztizál a fiatal ember az őt körülvevő társadalomban. Különösen értékes az ilyen munka, hiszen a kamasz részben attól is kamasz, mert még friss szemmel látja a betokosodott szabályok értelmetlenségét. Természetes, hogy meg akarja változtatni azokat. Csakhogy mivel a társadalom szemében ő még csak gyerek, nem veszik komolyan. És ez jogos frusztrációt, jogos haragot vált ki. És pontosan ez a harag jelenik meg az előadásban. Maga a kész színházi darab még nem elég letisztult, nem elég kiforrott, de a tartalom tökéletesen a helyén van: erről a pontról a színházi részeket kiigazítani már a kisebb munka.

Kodály 10: *ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ!* – rendező: Gál Éva

A Kodály Gimnázium középső korosztálya szintén ellép az impulzusszerű etűdrendszerrel, hogy nekivágjon egy történet elmesélésének. A betűs emberek összefonódó sorshálózata bontakozik ki, egy élet története. Embereink egy elképzelt vallás mentén görgetik életüket, megtapasztalva ennek minden örömet és keservét. Ahogyan mások reagálnak a vallásosságra (egy apuka kiabál a lányával, hogy miért Istennek köszöni a vacsorát, amikor ő dolgozott meg érte), vagy ahogy az élet elvesztett pillanatában megtartó erőre találhatunk egy vallási közösségben. Az előadás hossza itt is kissé túlméretezett, de a tartalom, amit érint, a folyamat, amin a fiatalok végigmentek, csillogó értéket mutat fel.

MINŐSÍTÉSEK ÉS KÜLÖNDÍJAK

Zsúri: Bakos-Kiss Gábor, Farkas Atilla, Szabó Vera

MINŐSÍTÉS

11C MÜSZI – *Mert a Béres azt mondta* – arany minősítés

12C MÜSZI – *Gomoly* – arany minősítés

Kodály 9 – *Bensőségességes* – arany minősítés

Szinimisz – *Elefántbaby* – ezüst minősítés

Szinimisz – *Schrödinger báránya* – ezüst minősítés

Duhajkodály – *Nőkről, Nőknek, Nőktől* – ezüst minősítés

Kodálytáncoselit – *Britny* – ezüst minősítés

SZM H2OPOK – *Mit hol?* – bronz minősítés

Kodály 10 – *ÁÁÁÁÁÁÁ!!!* – bronz minősítés

Leőwey – *Egy ház, két család* – bronz minősítés

Berzebub – *Krindzs* – bronz minősítés

Nevkogetto – *Újembergyűlölő* – bronz minősítés

Pillangó csoport – *The Livery* – emléklap (off program)

legjobb női alakítás (főszerep/mellékszerep)

Nagy Vera – *Gomoly*

Pallag Luca – *Schrödinger báránya*

legjobb férfi alakítás (főszerep/mellékszerep)

Ladnai Lóránd – *Schrödinger báránya*

Agócs Andor – *Gomoly*

ODE Tábori meghívás

színész különdíj – Nógrádi Benjámin – *Újembergyűlölő*

színész különdíj – Balogh Sára – *Nőkről, nőknek, nőktől*

csoportvezető, rendező – Szabó Zsolt – *Újembergyűlölő*

KÜLÖNDÍJ

- legjobb jelenlét: Jánosi Noémi
- legjobb jelenlét: Várda Sára
- a személyességért: Leőwey
- a személyességért: Berzebub
- a színházi hatásmechanizmus megújításáért: Gál Éva
- a legjobb térhasználat: Gomoly
- a legjobb zene: Gomoly
- a legjobb történetmesélés: Kelemen Zsolt
- a legjobb mozgás: Hantos Lili
- az őszinte pillanatokért: Újembergyűlölő
- vásári komédia díj: Keszthelyi Kitti
- színházi elhivatottság díja: Szinimisz
- „Britney Spears-díj”: Fonyó Ábel
- a kitartásért: Torma Armand

